

СЕКЦІЯ 23 УПРАВЛІННЯ ВАРТІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Акіншин С.М.

Стахановське відділення Інституту післядипломної освіти та дистанційного навчання Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля, м. Стаханов

В сучасних ринкових умовах, внаслідок доволі тривалої кризи, а також значного спаду виробництва в Україні загострюються процеси конкуренції, банкрутства та поглинання найбільш слабких підприємств. Це вимагає вирішення нових специфічних завдань, серед яких важливе місце займають процес управління підприємством, оцінки та зростання його ринкової вартості.

У процесі появи та зміни незалежних власників підприємств, більш актуальною стає потреба у визначенні ринкової вартості їхнього бізнесу. Сам по собі показник ринкової вартості підприємства є важливою комплексною оцінкою ефективності діяльності будь-якого суб'єкта господарювання, що адекватно відображає якість управління, фінансовий стан та стабільність роботи підприємства у майбутньому. На сьогоднішньому етапі розвитку економіки визначення ринкової вартості підприємства сприяє його підготовці до конкурентної боротьби на ринку та подає інформацію для реальної оцінки потенційних можливостей. Процес оцінки вартості підприємства виявляє альтернативні підходи і визначає, який з них забезпечить компанії максимальну ефективність, а отже й більш високу ринкову ціну.

Класичною проблемою вартісно-орієнтованого управління українських підприємств є складність застосування зарубіжних методик. До того ж аналітики не завжди чітко ознайомлені з обмеженнями та припущеннями, на яких базуються пропоновані результати, а математичний апарат і інтерпретація результатів ускладнюють їх розуміння. Невід'ємною частиною вартісно-орієнтованого управління є визначення вартості підприємства. Це принципово відрізняється від традиційних методів оцінки бізнесу (не передбачає прямого і систематичного застосування методів оперативного або стратегічного управління підприємством). Рекомендації аналітиків приблизно на третину ґрунтуються на нефінансових критеріях, таких як якість менеджменту, його здатність реалізувати обрану стратегію. Це разом з фінансовими показниками, дозволяє застосовувати метод збалансованої системи оціночних показників.

В Україні найбільшу довіру викликає розрахунок чистих активів, тобто різниці між загальною вартістю активів і загальною сумою зобов'язань. Але він має суб'єктивний характер, що примушує людей з підозрою відноситися до результатів, одержаних такими методами.

Зараз лише незначна кількість українських підприємств застосовує міжнародно визнані системи оцінки та управління вартістю підприємства. Тому вартісно-орієнтовані підходи, що з успіхом використовуються в світі, мають якнайшвидше бути адаптованими до реалій української економіки, яка все ще має потенціал до зростання не тільки у національному, але й у світовому масштабі.